

трѣбва окончателно да хвърчи по пространството. Въ практическия животъ всекога не е полезно и често е безполезно да отстраняваме лиризмътъ съ сериозно размисляване и основателно изучаване на причинитѣ. Първо, защото за това занятие би трѣбвало да губиме много време, а второ, биографитѣ на окръжаващитѣ ни чловѣци много често прѣдставляватъ по-нѣщо интересно. Но когато захващаме да изучаваме исторически явления, тогава всякаквъ лиризмъ трѣбва да бѣде отстраненъ съ най гольма строгость. Присѣтствието на лиризмътъ, както въ практическия животъ, така и въ теоретическото размисляване служи, за най вѣренъ признакъ за недостатъчното знание на предметътъ. Когато ний вѣлно знаеме нѣкое явление, тогава не можеме нито да негодуваме противъ него, нито да благоговѣеме предъ него.

За потребноститѣ на практическия животъ, достатъчно е да знаеме окръжаващитѣ ни предмети толкова, колкото тѣ можатъ да обусловлюватъ нашитѣ постѣпки. Ако азъ имамъ съ г. А парични работи, то необходимо ми е да зная, честенъ ли е той, или не е, но нѣмамъ никаква практическа нужда да размислявамъ, кое именно го е направило нечестенъ, или що му е помогнало да си остане честенъ.

Когато азъ ся впускамъ въ теоретически размислявания, тогава ми е необходимо да вода изслѣдванието си толкова далечъ, до колкото ми позволяватъ наличнитѣ материали и собственнитѣ ми умственни сили. Който въ тео-